

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvornår er der tale om et ekstraordinært tilfælde som omhandlet i punkt 2.2.2.2., litra c), i bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 200/2010 ⁽¹⁾ af 10. marts 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 ⁽²⁾ for så vidt angår et EU-mål for mindskelse af forekomsten af salmonellaserotyper i voksne avlsflokke af Gallus gallus (forordning nr. 200/2010), hvor den kompetente myndighed har grund til at betvivle et positivt resultat af en rutineprøveudtagning for salmonella på initiativ af fødevarerivsomslederen, således at den kompetente myndighed kan beslutte at gentage testen?
- 2) Er følgende faktorer relevante ved afgørelsen af, om der er tale om et ekstraordinært tilfælde som omhandlet i punkt 2.2.2.2., litra c), i bilaget til forordning nr. 200/2010:
 - i) (flere) negative testresultater for den pågældende Salmonellatype ved opfølgende prøveudtagninger på initiativ af fødevarerivsomslederen;
 - ii) den omstændighed, at kun en af to udtagninger pr. fjerkræhus har givet et positivt resultat for salmonella;
 - iii) vaccinationstatus for den pågældende salmonellatype i den (undersøgte) flok i forhold til flokkens alder;
 - iv) antal fjerkræhuse med et positivt resultat for salmonella i forhold til hyppigheden af de udtagninger, der gælder for den pågældende Salmonellatype;
 - v) bedriftens historie med hensyn til forekomst af den forefundne (zoonotiske) Salmonella-type?
3. Såfremt spørgsmål 2, nr. i), besvares bekræftende: hvor lang tid kan der indrømmes en fødevarerivsomsleder til at (lade) foretage opfølgende udtagninger og indsende resultaterne heraf, før den kompetente myndighed begynder at træffe irreversible opfølgingsforanstaltninger efter smitteerklæringen?

⁽¹⁾ EUT 2010, L 61, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2003, L 325, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Specializat Cluj (Rumænien) den
12. september 2022 — FS og WU mod First Bank SA**

(Sag C-593/22)

(2022/C 472/35)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Specializat Cluj

Parter i hovedsagen

Appellanter: FS og WU

Indstævnt: First Bank SA

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler ⁽¹⁾ fortolkes således, at
 - a) et »kontraktvilkår, som afspejler love«, helt eller delvist skal afspejle den tilsvarende retsregel i den relevante lovbestemmelse,

eller at
 - b) et »kontraktvilkår, som afspejler love«, skal indeholde en udtrykkelig henvisning til den tilsvarende retsregel i den relevante lovbestemmelse,

eller omvendt således, at

- c) det for at det ikke skal vurderes, om et kontraktvilkår er urimeligt, jf. artikel 1, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF, er tilstrækkeligt at anvende den generelle civilretlige regel om, at aftaler suppleres af loven, når der ikke findes nogen specifik angivelse eller henvisning til den tilsvarende retsregel i den relevante lovbestemmelse?
2. Skal bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at det inden for rammerne af den særlige retlige ordning for beskyttelse af forbrugerrettigheder er for vidtgående at antage, at forbrugeren skal have kendskab til indholdet af alle retsregler i de lovbestemmelser, som supplerer aftalen, når den erhvervsdrivende ikke forudgående har oplyst forbrugeren herom?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 23. september 2022 —
Dublin 8 Residents Association mod An Bord Pleanála, Irland og Attorney General**

(Sag C-613/22)

(2022/C 472/36)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dublin 8 Residents Association

Sagsøgte: An Bord Pleanála, Irland og Attorney General

Procesdeltager: DBTR-SCR1 Fund, a Sub-Fund of the CWTC Multi-Family ICAV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har artikel 11, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/92/⁽¹⁾ EU, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og/eller Århuskonventionens [artikel] 9, stk. 2-4, som godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF⁽²⁾, til følge, at når en miljø-NGO opfylder det i denne bestemmelse fastsatte kriterium om søgsmålskompetence, skal den pågældende NGO anses for at have tilstrækkelig kompetence til at anlægge søgsmål på trods af en generel regel i national ret, som forhindrer ikke-registrerede foreninger i at anlægge søgsmål?
- 2) Såfremt artikel 11, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/92 [udelades], sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og/eller Århuskonventionens artikel 9, stk. 2-4, som godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF, ikke har den i det første spørgsmål omhandlede følge under generelle omstændigheder, har den da denne følge under omstændigheder, hvor den pågældende medlemsstats nationale ret bestemmer, at en NGO, der opfylder kriteriet om søgsmålskompetence i henhold til direktivets artikel 1, stk. 2, litra e), dermed tillægges kompetence til at anlægge søgsmål?
- 3) Såfremt artikel 11, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/92 [udelades], sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og/eller Århuskonventionens artikel 9, stk. 2-4, som godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF, ikke har den i det første spørgsmål omhandlede følge under generelle omstændigheder, har den da denne følge under omstændigheder, hvor den pågældende medlemsstats nationale ret og/eller procedurer, der er vedtaget af medlemsstatens kompetente myndigheder, ikke desto mindre har gjort det muligt for en miljø-NGO, som ikke ellers ville have retsevne i national ret, at deltage i tilladelsesprocessens administrative fase?